

Door het vuur

Wanneer iemand of iets ons zeer dierbaar is, gaan we daarvoor 'door het vuur.' Dat kan een mens zijn, waar we alles voor over hebben, of een ideaal waar we warm voor lopen. Eigenlijk is dat de grootste kunst in het leven: iemand of iets te vinden waar je gloeiend enthousiast voor wordt. Want met gloeiend enthousiasme kun je, figuurlijk gesproken, ongedeerd door het vuur gaan. Dan ben je als een vlam, die door het vuur niet verteerd wordt.

Natuurlijk doe je zo iets niet voor mensen of zaken, die bij voorbaat niet te vertrouwen zijn. Dat is verspilde moeite, die alleen maar teleurstelling en ontgoocheling oproept. Je gaat juist door het vuur voor iemand in wie je vertrouwen hebt, zodat je er bijna zeker van bent dat er hoe dan ook iets goeds uit je pogingen voortkomt.

Zo is het niet met Gods liefde. God heeft een vorm van liefde die je niet met menselijke maat kunt meten. Martin Luther, die aan de wieg van de hervorming stond, zei eens: 'God is een gloeiende bakoven vol liefde.'

Onze liefde houdt gewoonlijk op bij mensen die ons tegenstaan, of bij de hindernissen van het leven die ons verbitterd maken.

God geeft het kostbaarste wat er in de wereld bestaat aan zijn zwakke, eigenzinnige, trouweloze schepselen. Hij gaat voor ons 'door het vuur.'

Wat Hem het meest dierbaar is, zijn geliefde Zoon, GEEFT Hij onvoorwaardelijk - ook al verloochenen we Hem.

Dat weet de leerling, die als geen ander Zijn liefde heeft ervaren, en spreekt het uit met de woorden:

'Zo groot was Gods liefde tot de wereld, dat Hij de Zoon, de eengeborene, heeft gegeven, opdat ieder die in Hem gelooft, niet ten onder gaat, maar eeuwig leven heeft.' (Johannes 3:16)

Bastiaan Baan / 21 juni 2020